

VOORWOORD

Albert Ponsioen
hoofredacteur Onderzoek & Praktijk

En zo is het opeens weer najaar 2012 en tijd voor de nieuwe *Onderzoek & Praktijk*. Dit najaar is een belangrijke mijlpaal op onderzoeksgebied bereikt: de afronding van Coping LVB, het Consortium Onderzoek & Praktijk Interventies Gedragsproblematiek LVB. Donderdag 15 november is met een congres het onderzoeksproject afgesloten. In het voorjaarsnummer van 2013 zal hieraan aandacht worden besteed.

In dit nummer weer een aantal inspirerende bijdragen uit verschillende hoeken. *Petra Reulings*, *Kees de Kok*, *Stephanie Hulsbosch* en *Renske Wentzel* maken vanuit de Inspectie voor de Gezondheidszorg het verschil tussen woord en daad duidelijk. De intentie om een gezonde leefstijl te bevorderen bij jongeren met LVB-problematiek is binnen de OBC's duidelijk aanwezig en zelfs vormgegeven in concrete 'bouwstenen' om dit te kunnen realiseren. Gaat men echter toetsen in hoeverre deze bouwstenen in de dagelijkse praktijk worden teruggevonden dan is de wat teleurstellende conclusie: 'In 2011 heeft geen enkel OBC de bouwstenen op alle drie de niveaus voldoende op orde'. Maar inmiddels is er bijna weer een jaar voorbij. Kan deze conclusie worden bijgesteld?

De lezer zal voor het volgende artikel even moeten schakelen. *Rien Breteler*, *Wim Pesch*, *Marcel Nadorp*, *Neeltje de Best* en *Xenia Tomaso* doen verslag van een onderzoek naar een neurofeedback behandeling bij jongeren met LVB- en ADHD-problematiek. In het najaarsnummer 2009 van *Onderzoek & Praktijk* werd aan deze betrekkelijk nieuwe behandelvorm ook al aandacht besteed. De conclusie luidde toen: 'De neurofeedbacktraining heeft waarschijnlijk wel bijgedragen aan positieve gedragsveranderingen'. Een niet erg overtuigend bewijs voor het effect van neurofeedback en ook in het huidige artikel worden er meer mitsen en maren vermeld dan éénduidige effecten. Maar het is prijzenswaardig dat een nieuwe behandelvorm ook bij kinderen met LVB-problematiek wordt ingezet en dat deze behandelvorm direct kritisch tegen het licht wordt gehouden.

In de rubriek 'Uit de Praktijk' staat in de bijdrage van *Judith Warmelink* de Functie - Assertive Community Treatment, afgekort met F-ACT of FACT, centraal. Het gezamenlijk aanpakken van de vaak meervoudige problematiek van een cliënt, dwars door alle schotten van zorgsectoren heen, dat is het devies. En niet afhaken als de cliënt te weinig motivatie laat zien. Het gaat hierbij immers vaak om cliënten die op basis van eerdere ervaringen erg wantrouwend kunnen staan ten opzichte van de hulpverlening. Er altijd zijn voor de cliënt, ook als hij of zij het contact verbreekt, en de cliënt als mens in plaats van als patiënt bejegenen, allemaal zaken die eigenlijk FACT-overstijgend zouden moeten zijn.

De column van *Paul Trommelen* lijkt wel geïnspireerd door het FACT-artikel. De kern van zijn zaak is immers: 'Het [echte zorg; AP] gaat over je willen inleven in de cliënt, met al zijn of haar problemen, en *echt* iets voor die ander willen betekenen'. Geen mooie woorden maar krachtige daden derhalve. En zo is de cirkel in dit nummer van *Onderzoek & Praktijk* weer rond. Met een aansluitend advies in de rubriek 'Gelezen' tot besluit, om de trainingsboeken van *Leony Coppens* en *Carina van Kregten* niet alleen in te kijken maar vooral te gebruiken.

Veel leesplezier!